

Door met oplossingen als ik zojuist noemde voor het dilemma duurzaamheid versus betaalbaarheid, kunnen we denk ik één van de belangrijkste obstakels op de weg naar het waarmaken van het *recht* en het *doel* van toegang tot water en sanitatie. Naar het waarmaken van de beloften die we samen deden.

Maar we zullen ook internationaal nog meer partners moeten vinden die met ons meedoen.

Ik zal me samen met Maxime Verhagen blijven inzetten voor de erkenning door andere landen en voor de realisatie van het recht. En mede dankzij de Nederlandse inzet heeft de Mensenrechtenraad van de VN drie maanden geleden besloten om voor drie jaar een Onafhankelijk Expert aan te stellen. Deze expert zal ‘best practices’ verzamelen over de manier waarop landen het recht op water en sanitatie erkennen en implementeren.

We zullen ook bij de grote financiële instellingen, zoals de Wereldbank, IMF en regionale banken, het recht op water en sanitatie aan de orde stellen. Dit zal onder andere gebeuren door middel van een zogenoemd Politiek Café, waarin NGO's -zoals Both ENDS, FAN en anderen- in discussie zullen treden met de Wereldbank over het recht op water. En bij andere donorlanden en de partnerlanden in het zuiden zullen we erop blijven hameren, op de World Water Week in augustus in Stockholm en bij de MDG-top van de VN in september bijvoorbeeld: we zullen aandacht *blijven* vragen voor het recht op water en sanitatie en voor de knelpunten die we tegenkomen in de uitvoering wordt gehouden biedt hiervoor een goede kans.